

Joan Roig Diggle: un jove lliurat a Déu i als altres, màrtir de Crist

Redacció¹

Nascut el 12 de maig de 1917 a Barcelona, Joan Roig Diggle va viure com a fidel cristià laic, lliurat a Déu i als altres, i va morir, amb només 19 anys, donant testimoni de la seva fe.

Va ser batejat a l'església de la Immaculada Concepció de Barcelona, al claustre de la qual avui hi ha una imatge seva després de ser beatificat, el 7 de novembre de 2020, a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

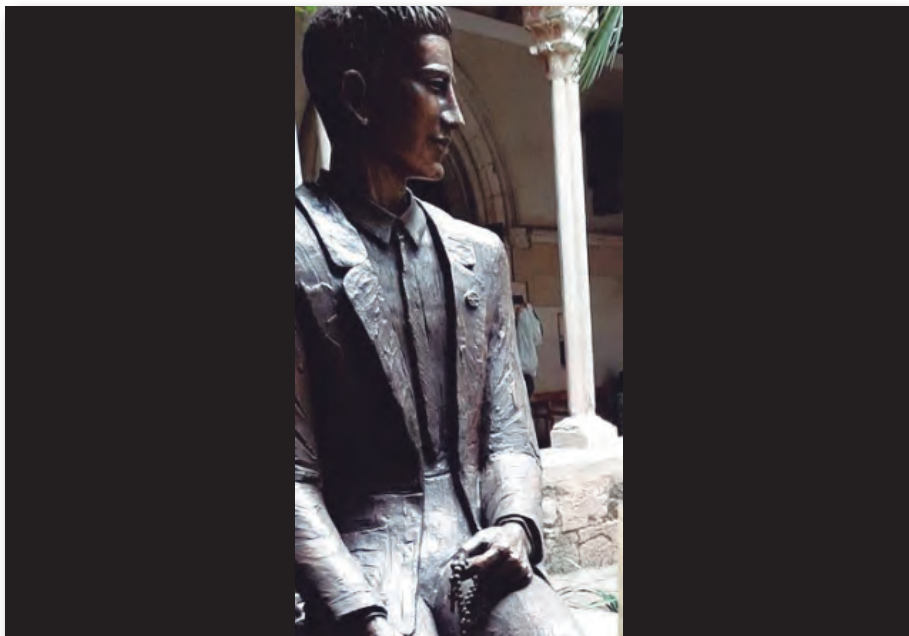
Va rebre una educació cristiana de la seva família i en diversos col·legis catòlics. Va fer la primera comunió als set anys, amb la seva germana Beatriz. Va ser al col·legi de Sant Josep de Cluny, a prop de casa seva, on estudiava. La seva mare, Maud, es va emocionar profundament observant la pietat que manifestava el seu fill.

Quan tenia 10 anys, va ingressar al col·legi dels Escolapis del carrer de la Diputació per iniciar el batxillerat. Tenia il·lusió per estudiar i somiava ser advocat. Tot i això, els seus plans es van truncar. El 1934, un dur cop econòmic va obligar la seva família a traslladar-se al Masnou i va caldre que en Joan comencés a treballar.

Comença a treballar i a créixer per dins

Lluny de desanimar-se, en Joan va assumir amb maduresa les responsabilitats familiars i va treballar com a dependent i estudiant a la nit. Al Masnou es va integrar al grup Mar Blava, de la Federació de Joves Cristians de Catalunya (fejocistes), on va trobar una comunitat i una missió: portar Jesús als altres. Va ser catequista a la parròquia de Sant Pere del Masnou i es va implicar en les activitats dels fejocistes, on va trobar un estil de vida que compaginava estudi, feina, esport, excursionisme i cultura... Sent la importància de viure la fe juntament amb companys de grup i un director espiritual.

Des de molt jove, en Joan va mostrar un profund amor a Déu i un caràcter virtuós que el va portar a viure la fe amb passió i entrega. Dedicava amb generositat el seu temps a la catequesi, a evangelitzar nens i joves i a defensar la dignitat dels treballadors a través de la doctrina social de l'Església. Al seu cor cremava un amor apassionat per l'eucaristia i un desig constant de portar Jesús als altres. Aquest amor es manifestava en la seva participació diària en la missa i en la seva profunda vida de pregària, elements que fonamentaren el seu caràcter piadós i valent.

Virtuts cristianes que brillen en l'adversitat

Joan Roig va viure en un context social marcat per tensions polítiques i anticlericalisme que van assolir el clímax amb l'inici de la Guerra Civil Espanyola el 1936. La crema d'esglésies i la persecució religiosa li van omplir de dolor el cor, però no van apagar-li la fe ni el compromís. En Joan, lluny d'amagar-se, va continuar portant una vida cristiana visible, assistint a missa clandestinament i oferint la seva ajuda als qui ho necessitaven.

Entre les seves virtuts més notables hi havia la valentia i la capacitat de perdonar. Sabia que la seva fe li podia costar la vida, però va romandre ferm, confiant en Déu. Quan l'església de Sant Pere, al Masnou, va ser incendiada, en Joan va expressar la seva disposició a morir per Crist. Aquesta mateixa disposició el va portar a acceptar amb serenitat l'arrest i el martiri.

El martiri: testimoni de fe i amor

L'11 de setembre de 1936, en Joan va ser arrestat a casa seva. Abans d'obrir la porta als seus captors, va consumir les hosties consagrades que li havien estat confiades pel director espiritual, Mn. Pere Llumà, una cosa relativament freqüent per la persecució religiosa de l'època. Així se li va enfortir l'esperit amb la presència real de Crist. Dirigint-se a la seva mare, d'origen anglès, li va dir: "God is with me" ("Déu està amb mi"), amb què va mostrar la pau interior i la fortalesa que només la fe podia atorgar-li.

Va ser portat al cementiri de Santa Coloma de Gramenet, on va enfrontar el seu destí amb una valentia impressionant. Les darreres paraules als seus botxins van ser: “Que Déu us perdoni, com jo us perdono”, un acte suprem d’amor i misericòrdia que reflecteix la seva plena identificació amb Crist a la creu. Va ser assassinat amb cinc trets al cor i un al cap, amb què va oferir la seva vida com un sacrifici d’amor.

L'Església va reconèixer el martiri per odi a la fe. El seu testimoni s'erigeix com un exemple per als cristians de totes les èpoques, especialment per als joves, ja que els mostra que la fe autèntica transforma vides i dona força per enfrontar les adversitats més grans.

Un missatge que transcendeix el temps

La vida de Joan Roig ens recorda que la santedat no és un privilegi reservat a uns quants, sinó una crida universal que es pot respondre enmig de les ocupacions quotidianes. El seu amor a l'eucaristia, el compromís amb els més vulnerables i la valentia davant la persecució són un testimoni i un far d'esperança per a un món que necessita exemples de fe viva i transformadora. El seu llegat roman com un testimoni del poder de l'amor cristià i de la força indestructible de la fe.

¹ Fonts: <https://joanroigdiggle.com/joan-es/>.